

PARTI de la REVOLUTION SOCIALISTE

حزب الثورة الاشتراكية

1er NOVEMBRE 1954

Un groupe de militants nationalistes déclenche la lutte armée pour la libération nationale. A son appel, des centaines de milliers de travailleurs algériens, paysans et ouvriers, espérant un sort meilleur, s'engagent dans un combat héroïque qui aboutit, au prix de sacrifices considérables, à la proclamation de l'indépendance nationale.

1er NOVEMBRE 1967

Une minorité de bourgeois, de gros propriétaires, de bureaucrates, d'affairistes, de « responsables » devenus P.D.G., d'officiers devenus ministres, de trafiquants en tous genres, impose, par la force, un pouvoir qui lui permet de s'approprier les biens du peuple et d'utiliser les richesses nationales pour vivre dans le luxe tapageur et la dépravation, abandonnant les millions de paysans et ouvriers, véritables artisans de l'indépendance, à la misère et au chômage.

Le peuple, écarté du pouvoir en 1962, subit, depuis, la plus cruelle des oppressions.

Pourquoi, ceux qui, hier, étaient des nationalistes, sont-ils devenus aujourd'hui les pires ennemis de la nation algérienne ?

Pourquoi, ceux qui, hier, étaient des anti-colonialistes, sont-ils devenus aujourd'hui les agents conscients et appointés de la pénétration néo-colonialiste ?

Parce que le F.L.N., bien que composé, dans sa grande masse, de militants de condition humble, était, en réalité, dirigé par les bourgeois ralliés tardivement et par une petite-bourgeoisie corrompue. Echappant au contrôle des masses, dépourvu de programme, n'ayant aucune idéologie révolutionnaire, sans structures démocratiques, sans cadres issus de la base, le F.L.N. était devenu l'instrument d'une direction avide de pouvoir et de privilèges qui, dès le lendemain de l'indépendance, se retourna contre le peuple algérien. Dès lors, utilisant de nouvelles alliances, elle a tout fait pour consolider son pouvoir et se constituer en classe dominante. Endormant les masses par son pseudo-socialisme, le régime de Ben Bella s'est acharné à briser leur résistance et à fournir à la petite-bourgeoisie bureaucratique une base économique et un appareil répressif qui prépara le terrain au régime actuel. Ce dernier mène ouvertement une politique anti-populaire et renforce de jour en jour la classe des P.D.G. et des compradores et ce, avec l'aide des impérialistes étrangers.

La situation est d'une extrême gravité. Le pouvoir de Boumediène crée de jour en jour les conditions qui permettront aux clans et aux personnages les plus corrompus, d'installer ouvertement l'impérialisme à Alger.

Que faire ? Les travailleurs algériens, ouvriers et paysans, les chômeurs, les déshérités, les intellectuels révolutionnaires et tous ceux qui sont préoccupés par l'intérêt national doivent se rendre compte que la politique actuelle est dirigée contre les intérêts de notre pays. Elle sert uniquement la classe au pouvoir et ses maîtres impérialistes. Pour briser cette coalition, pour démasquer les imposteurs, pour préserver notre indépendance, pour transformer les conditions politiques et sociales, il n'y a qu'une seule voie : celle de l'organisation d'un parti d'avant-garde des travailleurs, défenseur des intérêts des classes laborieuses et déshéritées.

Le P.R.S. œuvre dans cette voie. Rejoignez ses rangs.

A BAS L'IMPERIALISME !

A BAS LE NEO-COLONIALISME !

A BAS LES POUVOIRS CORROMPUS ANTI-NATIONAUX !

VIVE LE PARTI D'AVANT-GARDE DES TRAVAILLEURS ALGERIENS !

Algérie, le 1er novembre 1967.

حزب الثورة الاشتراكية

أول نوفمبر ١٩٥٤ :

قررت فئة من المناضلين الوطنيين الكفاح المسلح من أجل التحرير القومي . ولبي نداءها مئات الآلاف من العمال الجزائريين والفلاحين والشغالين ، طامحين الى مصير أفضل وملتزمين بكفاح بطولي أفضى بعد تضحيات جسيمة الى اعلان استقلال الوطن .

أول نوفمبر ١٩٦٧ :

وفرضت بالقوة أقلية من البورجوازيين ، وكبار الملاكين ، والبيروقراطيين ، ورجال الاعمال ، و « المسئولين » الذين أصبحوا رؤساء ومديرين عامين ، والضباط الذين أصبحوا وزراء ، والمتاجرين بكل شيء ، فرض هؤلاء بالعنف سلطة تسمح لهم بالاستحواذ على مكاسب الشعب وبالاستفادة من الثروة القومية ليعيشوا في رفاهية صارخة وفي الانهيار الخلقي تاركين الملايين من الفلاحين والعمال نهب الفقر والبطالة بينما هم صانعو الاستقلال الحقيقيون .

والشعب الذي أقصي عن الحكم في ١٩٦٢ يقاسي منذ ذلك الوقت اعنف وسائل الاضطهاد .

فما هو السبب ؟ هل أصبح أولئك الذين كانوا بالامس وطنيين ، أعدى أعداء الامة الجزائرية ؟
لماذا أصبح أولئك الذين كانوا أعداء الاستعمار بالامس ، أصبحوا اليوم أعوانه الشاعرين والمأجورين من أجل التوغل الاستعماري الجديد ؟

السر في ذلك ، ان جبهة التحرير ، رغم كونها متكونة في غالبيتها الساحقة من مناضلين ذوي مستوى متواضع ، فانها في الواقع مسيرة من طرف برجوازيين انضموا مؤخرا للحركة ، ومن صغار البورجوازيين خربي الذمة . تفادوا رقابة الكتل العظيمة ، ولم يسطروا منهاجا ، ولم يتقيدوا بمثل عليا (ايدولوجية) ثورية ، ولم ينشئوا أطارات منبثقة من القاعدة فاذا برجال جبهة التحرير الوطني أداة طيعة تسيروها ادارة حريصة على السلطة والامتيازات قلبت ظهر المجن للشعب الجزائري غداة نيل الاستقلال . ومنذ ذلك الوقت استفادت من الاحلاف الجديدة التي أبرمتها فسعت الى تدعيم سلطتها بكل وسيلة وأصبحت هي الطبقة الحاكمة . ثم خدر بن بلة الكتل باشتراكيته المزيفة وسعى بكل طاقاته الى كسر مقاومتها والى منح البورجوازية الصغيرة قاعدة اقتصادية وجهازا للاضطهاد مهدا السبيل للنظام الحالي . وهذا النظام يسلك جهارا سياسة عدائية لمصالح الشعب ويدعم يوما فيوما ، طبقة المديرين والرؤساء العاميين وعملاء الدول الاجنبية وذلك بمساعدة الامبريالية الخارجية .

أصبحت الحالة نذيرة بالاطار الجسماني . وسلطة بومدين تكون يوما بعد يوم الظروف الملائمة التي تسمح للفئات ولخربي الذمة من تركيز دعائم الامبريالية جهارا في عاصمة الجزائر .

ما العمل ؟

الواجب المفروض على العمال الجزائريين والشغالين والفلاحين والعاطلين والمعوزين والمتقنين الثوريين وكل الذين تشغل أذهانهم المصلحة الوطنية ان يدركوا ان السياسة الحالية متجهة اتجاها ضد مصالح وطننا . فهي لا تخدم سوى ركب الطبقة الحاكمة واسيادها الامبرياليين . وسعيا وراء فصح ذلك التحالف وفضح الكذابين والنود عن استقلالنا وتغيير الظروف السياسية والاجتماعية ، ليس هناك سوى طريق واحد : هو تنظيم حزب طلائعي من العمال يدافع عن مصالح الطبقات الكادحة المحرومة . وحزب الثورة الاشتراكية يعمل من أجل ذلك فالتحقوا بصفوفه .

لتسقط الامبريالية

وليسقط الاستعمار الجديد

ولتسقط السلطة الفاسدة المعادية لمصالح الوطن

وليعش حزب الطليعة للعمال الجزائريين

الجزائر في اول نوفمبر ١٩٦٧ .